

MUGUR, VLAD

Regizor

N. 22 iun. 1927, București - m. 2001, München

Provenind dintr-o familie de oameni de teatru (tatăl - Valeriu Mugur, regizor artistic, ziarist și avocat, mama - fiica tenorului Constantin Grigoriu), a absolvit el însuși în 1949 Institutul de Teatru din București, ca șef de promoție, la clasa de regie. Din anul IV de studiu a fost asistent la clasele de actorie ale Aurei Buzescu și Nicolae Băltățeanu, rămânând lector după absolvirea studiilor.

În vara lui 1956 vine la Teatrul Național din Craiova împreună cu o parte din absolvenții promoției 1952-1956, discipolii săi: Gh.Cozorici, C.Rauțchi, D.Rucăreanu, Silvia Popovici, Sanda Toma, Amza Pellea, Victor Rebengiuc, care aveau să devină așa numita *generație de aur*. Aici, regizorul-profesor, în răstimpul a doi ani, a pus în scenă trei spectacole de răsunător succes: *Bumbury* de Oscar Wilde, *Tragedia optimistă* de Visnevski și marele eveniment teatral *Hamlet* de Shakespeare (cu tânărul Cozorici excepțional în rolul titular).

Prin stilul său de lucru, impunând ideea de *teatru în echipă*, prin viziunile sale regizorale neconvenționale, aplicate până la detaliu, Vlad Mugur aduce Teatrul Național din Craiova în fruntea teatrelor din țară. Din păcate pentru scena craioveană, în urma unor acuzații mincinoase, părăsește Craiova fiind angajat de Zaharia Stancu la Naționalul bucureștean. Va mai colabora de-a lungul timpului cu teatrul din Craiova înscriind aici spectacole memorabile: *Arcul de triumf*, *Zodia Taurului*, *Pygmalion*.

Din 1964 în 1971 a fost director și prim-regizor la Teatrul Național din Cluj. În această perioadă a fost invitat la festivaluri de teatru în Italia și Germania, unde piesele montate de el au fost receptate cu declarat entuziasm atât de public cât și de specialiști. A obținut premiul I pentru regie cu spectacolul *Pisica în noaptea Anului Nou* de D.R. Popescu la Festivalul dramaturgiei originale din București.

În 1970 a primit premiul revistei *Teatru* pentru piesele *Trei surori* de Cehov și *Visul unei nopți de vară* de Shakespeare. Revoltat de imixtiunea politicii totalitare în actul de creație și intuind dezastrul culturii în urma conferinței C.C. al P.C.R. din iulie 1971, părăsește

țara, stabilindu-se în Germania. După o perioadă de căutări și grele impasuri urmează realizările și împlinirile binemeritate: comentator la *Europa liberă*, profesor la Secția de științe teatrale a Universității din München și regizor la teatrele din Konstanz, München, Hanovra, Berna, Bochum, Stuttgart, Münster. În această calitate montează spectacole de incontestabil succes european: *Căsătoria* de Gogol, *Bolnavul închipuit* de Moliere (1974); *Gâlcevile din Chioggia* de Goldoni (1975); *Doi gemeni venețieni* de Goldoni (1977); *Pescărușul* de Cehov (1978); *Scaunele* de Eugen Ionescu (1983) și *Visul american* de Albee (1985, cu propria trupă de teatru, Ansamblul *Vlad Mugur*); *Caligula* de Camus (1991); *Azilul de noapte* de Gorki (1992); *Mincinosul* de Goldoni (1995) ș.a.

După revoluția din 1989 se reîntoarce în țară. Cu o forță creatoare excepțională, dominată de o viziune regizorală de mare modernitate, pune în scenă spectacole de palmares la București, Cluj, Piatra Neamț și din nou la Craiova.

În 1999 Teatrul Național din Craiova cunoaște un moment de mare sărbătoare artistică prin succesul eclatant al celor două piese regizate de Vlad Mugur: *Slugă la doi stăpâni* de Goldoni și *Așa este (dacă vi se pare)* de Pirandello. La premiera piesei *Slugă la doi stăpâni* (22 mai 1999) Teatrul Național din Craiova a organizat omagierea marelui regizor pentru 50 de ani de strălucitoare carieră în teatru.

Selecție de spectacole lucrate în țară: *Învierea* de Tolstoi (Teatrul Național București, 1960); *Tânără gardă*, dramatizare de Ohlopkov după Fadeev (Galați, 1960); *Doi tineri din Verona* de Shakespeare (Craiova, 1963); *Orestia* de Eschil (Teatrul Bulandra, 1964); *Constructorul Solness* de Ibsen (Teatrul Național Cluj, 1964); *Ifigenia în Aulis* de Euripide (Teatrul Național Cluj, 1966); *Caligula* de Camus (Teatrul Național Cluj, 1969); *Vedere de pe pod* de Arthur Miller (Turda, 1970); *Mincinosul* de Goldoni (Teatrul Odeon, 1991); *Livada de vișini* de Cehov (Teatrul Maghiar de Stat, Cluj, 1998); *Crima din strada Lourcine* de Labiche (Teatrul Tineretului, Piatra Neamț și Teatrul Maghiar de Stat, Cluj, 1998).